

v VII. semestru:

občno avstrijsko državno pravo	po 5 ur,
zgodovina avstr. državnega prava	po 2 uri,
avstr. upravno pravo	po 5 ur,
narodno gospodarstvo	po 4 ure,
avstr. cerkveno pravo	po 4 ure na teden.

V VIII. semestru:

občno avstr. državno pravo	po 5 ur,
avstr. upravno pravo	po 5 ur,
finančna veda	po 4 ure,
zgodovina pravne filozofije (posebno te- orije državnega prava)	po 4 ure na teden.

Po končanem četrtem letu napravil bi se politični državni izpit.

Pisatelj dokazuje, da se s to preustrojo ne bi ponižal znastveni značaj vseučilišč, država pa bi pridobila na ta način praktično in splošno omikanih pravnikov, ki bi v istini ugajali modernim potrebam in odpravilo bi se dovolj neplodnega potratnega učenja. — Država namreč ne potrebuje le nepraktičnih učenjakov, učenjaštvo podpira naj se drugače, s tem da se omeji in povzdigne doktorat.

Advokatura bi se imela oprostiti doktorata, in akademično to dostojanstvo podeliti le kandidatom, ki so si pridobili globokeje znanje, za kar bi jih odškodoval bogato večji pomen doktorskega naslova.

Ni naš namen, kritikovati naznanjeno to knjižico, pripoznati pa hočemo, da je v njej razvita ideja zdrava in njen namen dober. Zategadelj omenili smo to delo bolj obsirno in ga priporočamo čast. gg. čitateljem.

Le toliko naj dostavimo, da se vprašanje o predručenju pravnih studij ne razpravlja samo pri nas, temveč se tudi v sosednej Nemčiji močno ventilira. O tem se nahaja poučljiv članek v „Jurist. Blätter“ l. 1887, št. 45 „Ueber das Rechtsstudium der modernen Zeit von Dr. Pann.“ Pri nas je že l. 1886. naučno ministerstvo pozvalo pravne fakultete, naj razmotravajo revizijo pravnih studij in stavijo vtemeljene predloge, kar se je tudi zgodilo se-vé v jako različnem smislu.

Zatoraj se tudi ni bati prenačljenih prememb in gotovo bode cvetela še nekaj let na naših pravnih fakultetah stara in vendar tako lepa poezija. — *Brokary*

Drobne vesti.

(Osobna vest.) Državni pravdnik ljubljanski, gosp. c. k. nadsod. svetnik Josip Persche gre v pokoj.

(Tržaška odvetniška komora) je pri zborovanji dne 14. januarja t. l. izrekla jednemu svojih članov ukor, ker je pri kazenskej razpravi pred deželnim sodiščem v Trstu obtoženca zagovarjal v hrvaškem jeziku. Razun tega pa se je naročilo odboru, naj prijavi pravosodnemu ministerstvu protest proti takemu postopanju „che lede i nostri più sacrosanti diritti e compromette la imparziale serenità della Corte giudicante“. Mar

misli tržaška komora, da ugaja stanovskemu ugledu odvetnikov, če kličejo zoper kolego ministra na pomoč? Kdo je upravičen, dajati zagovorniku ukaze, v katerem izmed deželnih jezikov naj zagovarja svojega klijenta? Mislimo, da je to prepuščeno edino njegovemu taktu. Ko je hotel pred par mesci v Brnu prvo sodnik pri kazenski razpravi zahtevati zagovorniku, v katerem jeziku naj govori, odrekel se je ta svojemu poslu, in vsi člani moravske odvetniške komore smatrali so tako postopanje za ukrateenje svojih pravic, kateremu se je treba postaviti po robu. Ali tržaške komori ni mar za svobodno in neodvisno advokaturu?

(Reforma civilnega postopka.) Državnemu zboru predložila je vlada dva zakonska načrta, ki se tičeta civilnega postopka. Prvi zakon (priloga št. 482. drž. zbora) pooblaščuje pravosodnega ministra, ukazoma urediti in izdati tarifo o kurencijah za odvetnike. Drugi zakonski načrt (priloga št. 492. drž. zbora) vpelje za vse pravde o terjatvah do zneska 500 gld., katere se obravnavajo pri okrajnih sodiščih v krajih, kjer se nahaja sodni dvor, malotni postopek ter razveljavlja za pravde o svotah do 500 gld. določila § 14. lit. b in c j. n. Zoper sodbe prvega sodnika dovoljuje vzklic do sodnega dvora prve stopinje ter zoper sodbe sodnega dvora revizijo do najvišjega sodišča. Poslanec dr. Sturm stavil je poseben predlog o reformi skrajšanega postopka, kateri se za trgovske pravde naj raztegne do svote 1000 gld. Ker so nam dotične priloge došle še le zadnje dni, si pridržujemo obširneje poročilo za prihodnjo številko.

(Proračun pravosodnega ministerstva za l. 1888.) razpravljaj se je v budgetnem odseku dné 26. in 28. m. m. Pri tej priliki zagovarjal je pravosodni minister prvokrat svoj ukaz o jeziku vpisov v zemljiške knjige ter povedal marsikaj zanimivega o prihodnjem kodifikatornem delu. Zvedli smo, da vlada ne namerava v kratkem predložiti niti načrta novega kazenskega zakona niti civilnega postopnika — ker je malo da ne nemogoče obširna kodifikatorna dela v parlamentih dognati — temuč hoče korakoma za posamezne oddelke predlagati novele. Obširen je bil razgovor o izvršitvi kaznij ter o delu v kaznilnicah. Minister je naznanil, da namerava navetovati prenarejo določil, vsled katerih se računata dva dneva v samotnem zaporu za tri v vkupnem, ker se mu to ne zdi opravičeno, in je samotni zapor mnogim kaznjencem le dobrot. Glede pritožb obrtnikov, da jim delajo kaznjenci veliko konkurencu, se je naglašalo, da te pritožbe niso povsem vtemeljene, ampak zelo pretirane. Govor je bil tudi o znani dunajski specijaliteti „interesantnih kazenskih razpravah“ ter o objektivnem postopanju. Pri tej priliki izjavil je posl. Lienbacher, da on nikdar ne bi bil sodeloval pri kodifikaciji objektivnega postopanja, da je slutil, ka se bode tako praktikovalo, kot se dandanes godi. Naposled razpravljale so se peticije avskultantov, naj se jim povišajo adjuta ter naj se dajo vsem avskultantom. Naglašalo se je, da je prav za prav nedostojno, če država namešča uradnike ter od njih zahteva delo, ne plača pa jim nič ali neznatne svote. Minister je to pripoznal, toda dostavil je, da v tem prašanji nima on zadnje besede, ampak drugi, kateri mu noče pritrditi — t. j. kolega njegov: finančni minister.

